

DOKOŘÁN

PROSINEC
2023
CENA 48,- Kč

Vážení divadelní přátelé,

s příchodem zimy se otevírají oči našich dětí dokořán ve vzrušeném očekávání vánočních svátků a my dospělí se pak začínáme zaobírat bilancováním právě končícího roku. Oba tyto tradiční fenomény se postupnými kroky dostávají do vážného ohrožení. Pro mnoho dětí se radost z Vánoc stala přímo závislou na množství a atraktivitě dáreků, které naleznou po stromečkem, a většina dospělých pak uplývající rok bilancuje zásadně podle osobního úspěchu ekonomického, kariérního, politického atp. Obě tyto smutné tendence mají základ.

Vánoce i konec roku se (zjednodušeně) sice odehrávají v režii Ježíška, ale nebylo tomu tak vždycky. Křesťanské Vánoce navázaly na pohanské svátky znovuzrození Slunce. Vždyť je to právě Slunce, které svým pravidelným zjevením se na obloze otevírá každý nový den, Slunce, bez kterého by náš svět neexistoval, Slunce jako nejvýznamnější symbol života, Slunce jako symbol šance začít znovu a lépe, Slunce, jehož význam je mimo jiné i v plném souladu s odkazem Ježíše Krista – plně využívat našeho daru života k radostné koexistenci s našimi bližními, vzdělávat se, žít v pokoře a lásce.

Bohužel vím, že nemohu pravidelnou poštědrovečerní otázku: „Co jsi dostal/dostala pod stromeček?“ nahradit například otázkou: „Kolik lidí kolem sebe jsi obšťastnil/obšťastnila úsměvem či laskavostí?“, což je stejně dobrá otázka jak pro děti, tak i pro dospělé.

Při bilancování tohoto roku, jenž spěje ke konci, se já sám neumím vyrovnat s událostmi, které se odehrály v Izraeli 7. října. Stejně tak nechápu tu ruskou urputnost, s níž dál a dál ničí nejenom lidské osudy na Ukrajině, ale i životy

svých vlastních vojáků. A samozřejmě mě netýrají pouze tyto dva případy lidské bezohlednosti, která se rodí především z nevdělanosti, nepokory a nenávisti. Náš úžasný svět, plný kouzelných a nádherných míst, oplývající úžasnými plody lidského ducha, to nejbájenější místo, které máme, je stále více infikováno ego-manstvím a sebeláskou.

Před následující úvahou se nechci farizejsky omlouvat za moralizování, když moralizovat chci. Homo sapiens dnešních dnů se mi jeví jako zbytečně příliš soustředěný sám na sebe, jako ten, kdo chce mít všeho co nejvíce a pokud možno hned.

Postrádá trpělivost a nehledí na blaho svých bližních. Obrňuje se necitlivostí vůči neštěstí jiných. Nesnáší kritiku, ale k ostatním je absolutně kritický. Jeho vnímání okolí se smrsklo na: „Všechno je špatně.“

Není však vůbec těžké ocitnout se v takovéto pozici, když na nás ze všech stran útočí zprávy i komentáře těchto zpráv, které jsou zásadně negativní. (Nakonec jediní, o kterých se v médiích mluví dobře, jsou mrtví.) Bránit se pak lze pouze svobodnou myslí, která staví (omlouvám se, že se opakuju) na vzdělávání, pokoře a lásce.

Užijme si, prosím, letošního svátečního adventního času i konce roku v radosti z obdarovávání našich bližních, a nemusí to být věci, které od nás dostanou. Jsou i jiné kouzelné dary a dárky, které v jejich duších jistě dlouho přetrvávají. Jsem si tím jist! Jeden příklad za mnohé: naše divadelní představení, která pro vás připravujeme s maximálním nadšením a láskou, a vaše zážitky z nich, které dáváte najevo nadšeným potleskem obvykle vestoje. Příklad nádherné sounáležitosti i úcty jednoho vůči druhému...

Příjezd sv. Martina na bílém koni v podání herce Michala Isteníka 11. 11. na náměstí Svobody v Brně odstartoval tradiční košt svatomartinského vína. Foto: Robert Vystrčil

Stalo se...

V úterý 21. 11. režisér Stanislav Moša zahájil zkoušení romantického muzikálu Heidi.

Tvůrčí tým naší talk show nově připravuje reportáže z premiér. Můžete je sledovat na YouTube kanálu MdB KLUB.

Přejeme vám kouzelné Vánoce plné radosti!

Na shledanou se s vámi při dalších návštěvách našeho divadla za všechny své kolegy těší a zároveň krásné vánoční svátky a úspěšný vstup do nového roku přeje

Stanislav Moša, ředitel MdB

Soutěž

Dveře na Hudební scénu

Milí čtenáři, v minulém čísle jste správně poznali, že Jaroslav Milfajt do své kresbičky ukryl inscenaci *Ptákoviny podle Aristofana*, která měla na Hudební scéně premiéru 24. dubna 2010. Chcete-li se zúčastnit naší soutěže i tentokrát, stačí poznat, který titul je ukryt v tomto obrázku a napsat odpověď na naší facebookovou stránku. **Sledujte nás, hrajte s námi, dveře k nám jsou stále dokořán!**

Klára Latzková
Kresba: Jaroslav Milfajt

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Partneři divadla

HOŠEK MOTOR

Zdena Herfortová

Je důležité mít svou pohádku

Bylo nebylo, jednoho prosluněného listopadového odpoledne jsme se se Zdenou Herfortovou setkaly u vánočního rozhovoru, jenž se ale logicky velmi rychle a plynule stočil i k divadlu, které se často herečky na Vánoce neptá. Především vám však snad četba následujících řádků poskytne drobné pozastavení v předvánočním shonu a dýchne z nich na vás vůně knih a Vánoc strávených u babičky a pohádek.

Ačkoliv je to při pohledu z oken těžko uvěřitelné, scházíme se spolu skrz vánoční povídání. Oprostěme se tedy od současného počasí a možná i od současnosti celkově a přenesme se do Vánoc vašeho dětství – jaké bývaly?

Jsem poválečné dítě a ať už tehdy před sedmdesáti roky v padesátých letech padal snad sníh líp než dneska, Vánoce vždycky byly a budou krásné, dojemné, duchovní a vzpomínkové. Tenkrát, v podstatě kromě rádia, okolo mě nic nebylo, člověk se upínal k úplně jiným věcem, to znamená, že nejlepším dárkem pro mě byla kniha. Vždycky a každou knížku, kterou jsem na Vánoce dostala, jsem si nejdřív musela očichat, protože myslím, že se lepila trochu jiným druhem klihu než teď a mně vždycky voněla. Vůbec jsem hodně četla, kniha byla vodítkem do celého mého života.

Dostala jste někdy dárek, který vám takzvaně změnil život?

Dárek, aby mně změnil život? Narození mého syna... to byl pro mě dárek, který mi změnil život. Bylo mi dvacet dva let. Ale i zdánlivě takzvaně malé dárky mi ovlivňují život, ať přicházejí s Vánoce i bez Vánoc, o Velikonocích, kdykoliv. Jde o záležitost osobní i pracovní. Vánoce jsou dárky, ale jen o dárky přece nejde. Když jsou děti, o dárky jde, děti chtějí mít radost a všichni se snažíme, aby ji měly. A my dospělí si sami děláme radost, když chceme, abychom se setkali se svými nejbližšími a milovanými a vlastně přemýšlíme o dárcích.

Můžete přiblížit, jak pak později vypadaly vaše typické herecké Vánoce coby časově velmi vytižené herečky?

Časově složitě, samozřejmě. (úsměv) Vzpomínám si, že jsem často ve dnech předvánočních, povánočních i na Silvestra byla mockrát na jevišti. Lidi si dávají vstupenky do divadla jako dárek a když o Vánocích hraju, mám hezký pocit, že dělám radost druhým. (úsměv)

Máte v rodině zvyky, které se vám i přes velké pracovní nasazení podařilo udržet a pokaždé si na ně najdete čas?

Ne, tradice u mě nebyvaly. Neměla jsem

na ně mysl, ani moje rodina mi nedala impuls, že by je chtěla. Ale vůbec nelituju, tak šel život. Když o tom přemýšlím, líbí se mi osvětlené domy o Vánocích, ale po svítících jelíncích nijak netoužím. Ale je pravda, že jsem si ještě donedávna dělala, asi i letos budu, vlastní věnec na venkovní dveře jako moji vlastní vizitku. Floristika mě velice těšila. Nejde o něco, co bych dodržovala, ale léta jsem vánoční věnce dělala i svým známým a příbuzným – šlo o moje věnce z lásky a přízně, dělaly všem radost a prý byly pěkné. (úsměv)

Jaký je váš recept na „šťastné a veselé“ Vánoce? Co pro vás osobně znamená ono „štěstí a veselí“?

Nerada bych mluvila nějak moudře o různých dojmech z Vánoc, ale vždycky je tam touha po pohodě, doufání, přání, po lásce i odpouštění. A tento pocit harmonie je, myslím si, velké štěstí. Člověk o tom moc nemůže mluvit bez dojetí. Takže tuto harmonii relativního zdraví a relativní pohody považuji za velké štěstí.

Vánoce, respektive krátce po nich následující Silvestr mnohé lidi svádí k bilančním nebo předsevzetím. Jaké pocity ve vás vyvolává obecně konec něčeho starého a začátek nového?

Víte, já jsem si vlastně nikdy nedávala předsevzetí do nového roku, bilancovat ale musíme. Sice nebilancuju to, co nemůžu změnit (aspoň pro mě), ale je pravda, že konec roku nás přivede k souhrnu toho, co se stalo, což je v pořádku. Samozřejmě jako lidi budeme stále dělat chyby, tak to je a nikdo to nezmění, jde jenom o to, jestli chyby druhých nebo mé vlastní mně vnitřně tak strašně vadí, abych zabilancovala a řekla si: Takhle ne!

Naopak něco nového vás už brzy čeká – od druhé poloviny listopadu začne zkušební proces k muzikálu *Heidi*, kde vám připadla role Babičky. Zahajovací zkouška sice ještě neproběhla, načerpáte inspiraci k roli pro vás ale jistě nebude těžké, sama jste několikanásobnou babičkou. Můžete svou postavu už teď přiblížit?

No, zatím ji neznám, ale předpokládám, že

jde o fajn babičku, protože babičky jsou prostě vždycky fajn! (úsměv) Na zkoušení se pochopitelně těším a nejde jenom o Babičku, ale těším se na milý příběh. A taky se velmi těším, že budu na začátku prosince křtít knihu od paní Květoslavy Santlerové *Co ty na to, babičko?*, která je taky o babičkách. Křtila jsem už její první knížku *Ať žije babička!*, která byla výborná a hlavně vtipná. Už se těším i na tu druhou, až mi ji před křtem pošlou, abych si ji přečetla. Je to neuvěřitelné, nikdy jsem si nemyslela, že se na ty babičky budu takhle těšit. (smích)

Zmíněný romantický muzikál vznikl na motivy oblíbené dětské knížky *Heidi, děvčátko z hor*, která vypráví krásný pohádkový příběh se šťastným koncem. Pohádky a šťastné konce jsou dalšími atributy, které jsou neodmyslitelně spojeny s Vánocemi – jaká pohádka je vaše nejmilejší?

Mou pohádkou všech pohádek je *Pyšná princezna* a pak *Popelka*. A jinak mám k pohádkám základní přístup – měly by mě zaujmout něčím, co mě překvapí, protože vím, že pohádka musí, zaplaťpánbůh, dopadnout dobře. Pohádky jsou pro nás důležitým dárkem, protože život nemá happy end, ale pohádka ho musí mít, a už jenom čekáme, jak se k němu dostane. Pro všechny z nás od dětí počínaje je důležité, že pohádka jako žánr existuje, je důležité mít svou pohádku. On to život někdy nespravedlivě zkazí, ale pohádky to nezkaží nikdy. Dávají naději, která je hodně daleko, ale jdete za ní – a to je dar.

V řadě pohádek jste sama hrála, na divadle namátkou v muzikálu *Mary Poppins*, televizních pohádek bylo ještě mnohem více – je pohádka jako žánr pro herečku něčím specifická?

Já to tak neberu, v pohádce mám jako herečka svůj normální pracovní přístup. O pohádkách bylo už mnoho napsáno, ale je zajímavé, jak se některé z nich nesetkají s oblibou, a přitom věřím, že všichni tvůrci dělali všechno možné, aby jejich pohádka byla NEJ... A najednou se vyskytnou psané kritiky, že určitá pohádka není dob-

rá. Podobné kritiky nemám ráda, když je čtu, říkám si: Aby vás pánbůh nepotrestal. (úsměv) Protože jakákoliv pohádka má kouzlo. Pro někoho nemusí být vůbec pohádkou, ale pokud se mi nelíbí, mám možnost ji vypnout a nezkatit ji kritikou ostatním, kteří ji ještě neviděli.

Díváte se tedy pravidelně na nové štedro-večerní pohádky?

Ne, to se mi asi moc ani nepovede, ale... určitě bude pohádka, kterou si najdu! Spíš se dneska zajímám o jiné věci, které se dějí na planetě Zemi a jsou taky pohádkové a podivuhodné. Je tolik vzácností, které jsou opomenuté nebo zatím pro lidi těžko mapovatelné, ale panu Davidu Attenboroughovi se je v jeho dokumentech daří obdivuhodně zachytit – v tom se vyžívám.

Kromě jiného jsou Vánoce časem splněných přání a snů. Chtěla byste závěrem něco popřát?

Všem hodně zdraví – a když říkám hodně, myslím hodně, ZDRAVÍ NENÍ NIKDY DOST! Zakončím to trochu realisticky – v podstatě nejsme skoro nikdo zdraví, no, když půjdete k doktorovi, skoro vždycky vám něco najde. Ale když se cítíte dobře nebo máte dny, měsíce, roky, které jsou naplněné životem, kdy máte pocit, že jste v pořádku, že můžete ještě něco dělat, máte v sobě dostatek svého libida a ještě něco hodně chcete udělat – to bych všem přála. Přála bych si, aby určitý druh spokojenosti a pocit a vědomí harmonie byly základním průvodním pocitem našich Vánoc.

Mockrát děkuji za milý sváteční rozhovor a k závěrečnému přání nezbyvá než se připojit!

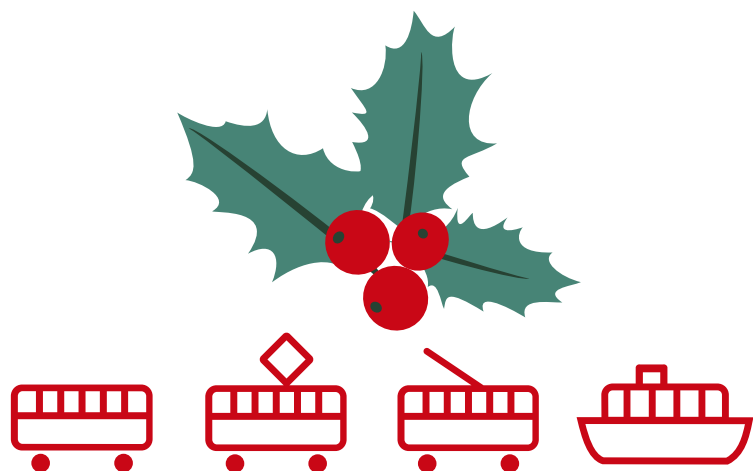
Text: Kateřina Vižďová

Silvestr s MATILDOU

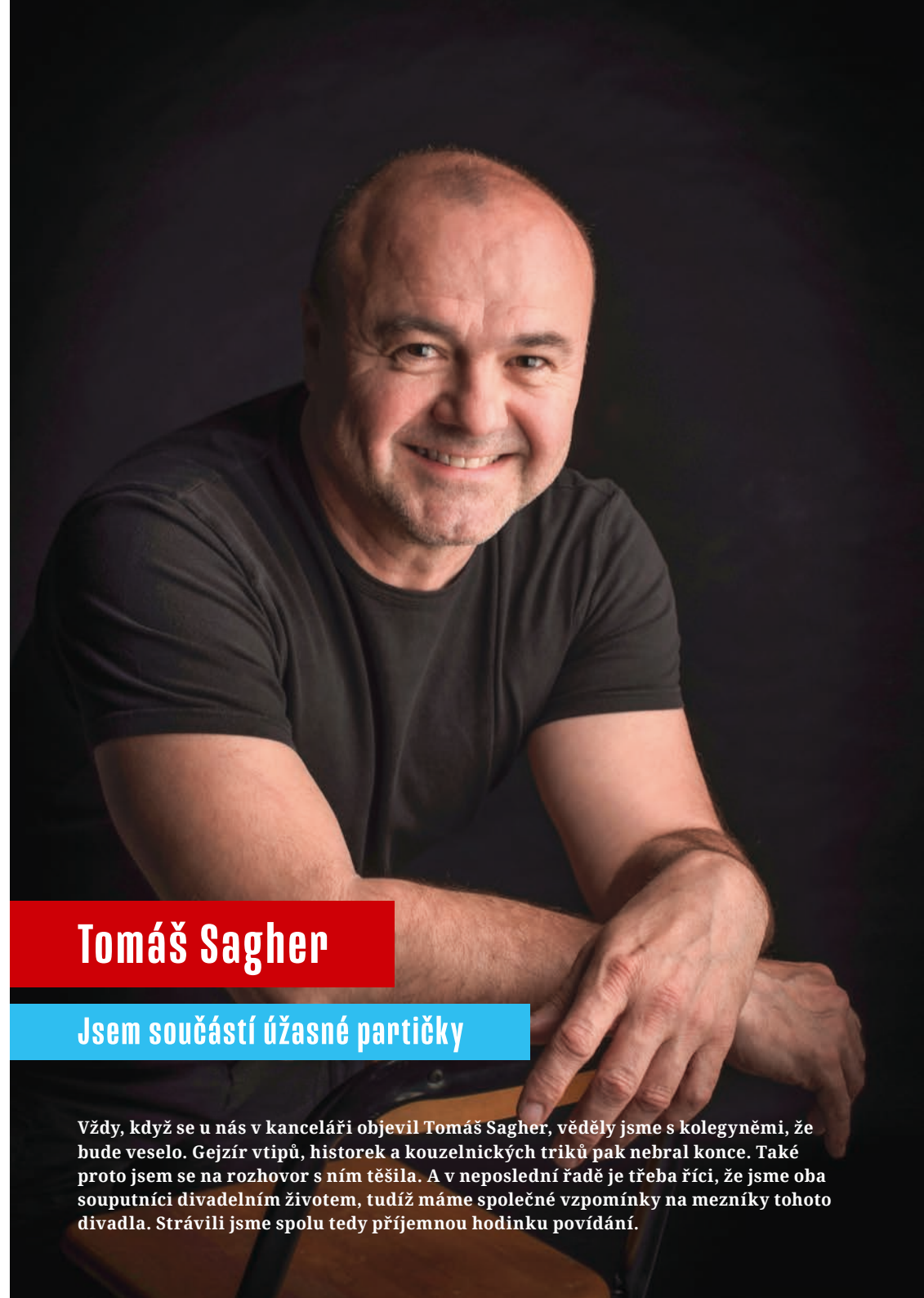
Oslavte poslední den v roce s celou rodinou

Po představení 31. 12. v 18.00 focení s herci u vánočního stroměčku ve foyer divadla
O přestávce silvestrovského představení je v ceně vstupenky pro dospělé i děti připraven slavnostní přípitek

*Klidné Vánoce a šťastný nový rok
vám přeje Dopravní podnik města Brna, a. s.*

PF 2024

Tomáš Sagher

Jsem součástí úžasné partičky

Vždy, když se u nás v kanceláři objevil Tomáš Sagher, věděly jsme s kolegyněmi, že bude veselo. Gejzír vtipů, historek a kouzelnických triků pak nebral konce. Také proto jsem se na rozhovor s ním těšila. A v neposlední řadě je třeba říci, že jsme oba souputníci divadelním životem, tudíž máme společné vzpomínky na mezníky tohoto divadla. Strávili jsme spolu tedy příjemnou hodinku povídání.

Se synem a manželkou po premiéře muzikálu *The Addams Family*

Tome, pojďme si zavzpomínat na tvoje začátky.

Myslíš, jako že se loučím? (*smích*)

Copak nemůžeš mít rozhovor, ve kterém retrospektivně vzpomínáš na svou hereckou kariéru? To se musíš hned loučit?

No ne, já jen jestli něco nevíš. (*smích*) Ale pojďme tedy vzpomínat.

Končíš JAMU. Jaká byla tvoje první velká role v našem divadle, na kterou rád vzpomínáš?

Já jsem u Mrštíků už hostoval jako student JAMU v inscenaci *Noc s leguánem*. To byla moje první role v tomto divadle. Ještě dnes si vzpomínám na svého hereckého partnera Karla Riegela, kdy jsme hráli Mexičany a větu: (*Tomáš s kadencí samopalů vychrlí dlouhou španělskou větu, která je jen těžko reprodukovatelná.*) Samozřejmě jsme zde jako študáci hráli ve více titulech. Nicméně ve čtvrtém ročníku jsem byl už na půl úvazku zaměstnán v Mahenově divadle a bylo jasné, že mi bude nabídnuto angažmá. Ale já měl rád toto divadlo a chtěl jsem jít sem. A nakonec se mi to splnilo a já podepsal smlouvu. Ovšem pamatuji si, že přesně v tentýž den jsem šel večer do divadla podívat se na

jednu hru a byl jsem z toho tak rozčarován, že když jsem následně pár minut poté potkal tehdejšího ředitele Honzu Kolegara, tak jsem na něj křičel, že jestli se tady dělá takové divadlo, tak já tady být nechci. To víš, tehdy jsem byl ještě mladý a cholerický (i když moje žena říká, že změna nenastala). Pan ředitel byl oproti tomu velký klidás a diplomat. Dal mi za pravdu, ale zároveň mi to vysvětlil a naprosto se přenesl přes mé netaktní chování. Takže jsem dostal svou první roli, Jiříka v pohádce *Zlatovláška* – to jsem měl tehdy ještě dlouhé vlasy (*významně si hladí svoji holou lebku*). Následovalo nádherné období, kdy jsme hodně hráli, protože existovalo jen jedno malé divadlo, všichni dělali všechno a já si to moc užíval. Do toho přišly *Sny svatojánských nocí*, což označují za první muzikál v Čechách... ty byly dřív než *Bídníci* v Praze (*premiéra Snů byla v září 1991, Bídníci v Praze v červnu 1992 – pozn. aut.*). Přišly původní inscenace Standy Moši a Zdenka Mertý – *Bastard*, *Svět plný andělů* a další.

Do toho ale přišla legendární *West Side Story* a tvoje role Žihadla!

Ano, skutečně legendární a milovaná *Westka*. To byla opravdu srdcovka a hrozně se

mi líbilo, jaká parta se tam vytvořila. Bylo to skutečně naprosto jedinečné! Nikdo tam neřešil, jestli má větší nebo menší úkol, všem nám šlo o výsledek. Na tom bylo poznat, jak důležité jsou všechny role, i ty nejmenší! Kdyby tam kdokoliv přestal „šlapat“, okamžitě by to na výsledku bylo vidět. Ale po pár letech to dopadlo tak, že jsem byl prakticky nejstarší účinkující (nepočítám samozřejmě Karla Mišurce a Pepu Jurásku, kteří hráli „dospělé“) a jediný z původního obsazení, až jsem jednoho dne musel jít za režisérem Standou Mošou a domluvit se s ním, že vzhledem k mému věku už se opravdu nehodí, abych tam hrál s těmi sedmnáctiletými dětmi taky sedmnáctiletého. I vlasy mi už odešly... A nešlo o to, že bych to fyzicky nezvládal, ale necítil jsem se v tom už dobře.

Tohle představení mělo i slavnostní verzi po patnácti letech po premiéře v roce 2011, kdy se sešlo původní obsazení *West Side Story* a zahráli jste si to znovu.

To jsme se tehdy opravdu vybičovali. Sjele se celá původní parta, Roman Vojtek tam skotačil, skákal fliky dozadu a my jsme opravdu vše odtancovali, byť jsme potřebovali po každém tanečním čísle pár minut na vydýchání (nebo jsme to aspoň trochu hráli), ale lidi byli naprosto nadšení a ty pauzy vyplňovali velkým potleskem. Byla to nádhara! S *Westkou* jsme procestovali obrovský kus světa a prožili neuvěřitelné věci, úžasné i ty horší. Vzpomínám si například na to, jak Johanku Gazdíkovou v Německu srazilo před představením auto nebo jak si Alan Novotný v Dánsku rozsekl obličej na začátku představení a pak jsem s ním absolvoval cestu do nemocnice... s naší jazykovou výbavou to bylo opravdu groteskní. Přišla paní doktorka a řekla nám: I am doctor XY, jméno si nepamatuji. Alánek jí odpověděl: Aj em pacient! A bylo jasno. To bylo snad jediné, co tehdy řekl. S *West Side Story* mám spojené asi nejhezčí období u divadla. Také zde začala spousta kamarádkých vztahů, které vlastně vydržely dodnes.

Ještě předtím ale došlo k tvému odchodu z našeho divadla. Co bylo důvodem?

Potřeboval jsem to! Důvodem byl Zdeněk

Černín a jeho chování. Jeho inscenace byly dobré, ale jeho arogantní chování nejen k nám mladým, ale i ke starším kolegům bylo pro mě neakceptovatelné. A protože se choval skutečně velmi „autoritativně“ (*dnes bychom to nazvali bossingem, Tom celou situaci nazval jinak, výstižněji, ale nepublikovatelně – pozn. aut.*), poprosil jsem Standu Mošu, aby mě propustil. Nebylo to poprvé, kdy jsem za ním šel a prosil ho, aby mě propustil, ale vždy mě nějak umluvil. Stan- da mě nakonec na hodinu propustil. Nevěděl jsem vůbec, co budu dál dělat, ale cítil jsem obrovskou úlevu. Začal jsem spolupracovat s televizí Nova, pro kterou jsem připravoval hrané reportáže do pořadu *Občanské judo* (bába Dymáková), hodně jsem režiroval v dabingu, hostoval jsem ve zlínském divadle v roli d'Artagnana... a samozřejmě hostoval u nás v divadle. Netrpěl jsem žádnou nouzí, dokonce jsem na tom byl finančně asi lépe, než kdybych zůstal v divadle. Ale po nějaké době se mi najednou strašně zastesklo po té úžasné partě, a tak jsem zavolal Standovi a ten mi po krátké rozmluvě okamžitě nabídl znovu angažmá.

Čekala tě spousta krásných rolí a já hrozně ráda vzpomínám na *Cabaret*, kde jsi ale hrál zápornou roli Ernsta Ludwiga.

To pro mě bylo malé peklíčko, protože jsem měl vnitřní problém s touhle nacistickou zrůdou, ale paradoxně jsem to hrozně rád hrál. Tehdy jsem poprvé v životě, s úžasným pochopením mé ženy, musel vždy po představení na chvíli navštívit Divadelní klub, abych se od této role oprostil a uvolnil se. Opravdu jsem nemohl hned jít domů, musel jsem to vydýchat.

Potom přišli *Bídníci* a *Thénardier*! Když se objeví tato hotová věc, která je obecně velmi známá, máš jako herec prostor vtisknout této postavě i něco bytostně tvého? Aby tam byla i část Tomáše Saghera?

Rozhodně ano. U každé takové postavy je dáno, jaká je to figura, v jaké scéně a kostýmu. Ale přesto má každý herec prostor vtisknout do ní něco svého. I když se někdy režisér snaží tuto snahu potlačit a nutí herce do své přesné představy. Vezmi si třeba teď Strýčka

Festera v *The Addams Family*. Já hraji tuto postavu nějak a Olda Smysl trochu jinak. A vůbec nehodnotím kvalitu herectví. Prostě každý jsme jiný. Ta postava má svoji energii, výraz, vyjadřování. Když máš štěstí na režiséra, který sice má svoji představu, ale dokáže to udělat tak, aby do toho herce dostal nenásilně a vlastně způsobil, že si na to herce „přijde sám“, pak je to úžasná záležitost pro všechny. Herec má pocit, že ke tvorbě postavy přispěl výraznou měrou sám, a režisér je spokojen, že herce dostal přesně tam, kam chtěl. Samozřejmě, u některých představení je nutné dodržet naprosto přesné pokyny režiséra a popohled se na něj. Ale ani u těchto vysoce stylizovaných inscenací by to neměla být jen „spartakiáda“. Příkladem takové práce jsou konverzační komedie. My jsme s Ondrou Halámkem a Luckou Bergerovou udělali jednu takovou komedii s názvem *Ani o den dýl!* pod režijní taktovkou Láryho Koláře. A tam se musí přesně dodržet timing. Jde o to, aby se našla ta správná míra pro udržení tempa inscenace, ale zároveň aby to nepůsobilo příliš strojeně. Naštěstí Lára má pro tyto věci velký cit.

Už jsi zmiňoval Strýčka Festera a velký hit v současné době, muzikál *The Addams Family*. Je ti tento styl humoru blízký?

Ano, rozhodně je. Mám tento černý humor, kdy je vlastně vše obráceno naruby, rád. Protože Addamsovi jsou naprosto normální rodina, která má jen převrácené hodnoty. Místo toho, aby přáli „vše nejlepší“, řeknou „vše nejhorší“, ale je to s tím pocitem lásky. To je přece úžasná záležitost. A je to hit právem. Jako malý jsem sledoval černobílý seriál v rakouské televizi. Německy jsem neuměl, ale strašně mě to bavilo. A naše děti, Sabka i Ondra reagovali naprosto spontánně nadšeně, když se dozvěděli, že budeme tento kus dělat. Hned chtěli sehnat lístky a strašně se na to těšili. A musím říct, že všechna představení, která jsme doposud hráli, jsou naplněna radostí a lidí na to reagují naprosto úžasně! Zkoušení se Stanem Slovákem bylo příjemné a inspirativní.

V *Pretty Woman* hraješ zápornou postavu právníka Stuckeyho. V kontextu s na-

cistou Ernestem Ludwigem i vychytralým barmanem Sanchezem z komedie *Měsíční kámen* by mě zajímalo, proč hraješ většínou záporné postavy? Zamyslel ses někdy nad sebou?

(smích) Pořád hraju ty hajzlíky, že?

Asi to máš jako protiúkol!

To ne, asi tak působím. Ale v tom filmu nebyl Phillip Stuckey takovej hajzlík. On byl vlastně docela příjemnej, jen na konci se trochu nevyvedl. Ale v jádru je to jen takový byznysmen, trochu nafoukaný a prohnaný. Na Vivian to prostě jen zkusí a dostane „do držky“ právem, ale zase jedeme dál, takže vlastně skoro žádný protiúkol. (smích)

V krásné duchařské komedii *Ti druzí* máš sice malou, leč důležitou roličku realitního makléře Marka Webstera. Protože tvůj herecký rejstřík je rozkročen mezi činohrou a muzikálem, ptám se, v čem se cítíš líp? V této malé konverzační komedii nebo ve velkém muzikálovém hitu? Vždycky jsem měla trochu pocit, že dáváš přednost činohře před zpívanou rolí.

Ale mně zpívání nevadí! Jen jsem vždycky byl asi vnímán více jako činoherní herec. Ale to je spíše věc režisérů, jak mě vidí. Já jsem na JAMU studoval tzv. syntetické herectví, což byl poslední ročník tohoto studia, po nás se to už přejmenovalo na obor Muzikálové herectví. Studovali jsme tedy herectví jak činoherní, tak muzikálové. Ale rozhodně jsme neměli takový dril jako studenti muzikálového herectví. Stejně jako jsem nebyl veden k tomu, abych objížděl konkurzy na role – tomuto způsobu ucházení se o role byli mí mladší kolegové uvyklí od samého začátku. Já to dodnes neumím a na konkurzy nechodím. Nejsem s tím vnitřně smířen.

Dabingu se ale pořád věnuješ.

Ano, byť je této práce stále méně a méně. V Brně. Pro brněnské herce se v Praze najde málo prostoru. Já jsem měl to štěstí, že jsem do Prahy občas jezdil a tuto práci dostal, ale při dnešních cenách se to již vůbec nevyplácí. Situace je totiž taková, že dnešní honoráře jsou v podstatě stejné jako v roce 1990, kdy jsem začal pro dabing pracovat. Od té doby se příliš nezměnily. Ačkoliv to vnímám jako

samostatnou uměleckou disciplínu, na druhou stranu se tímto způsobem nedá uživit. Vše se musí dělat velmi rychle za málo peněz. Ale já se chci ještě vrátit k inscenaci *Ti druzí*. Hrozně rád totiž pracuji s režisérem Petrem Gazdíkem. Jeho ohromná poctivost a pokora k této práci, jeho snaha vysvětlit herci podstatu všeho a dovést ho k výslednému tvaru je pro mě strašně naplňující. Tato jeho poctivost se pak odráží na výsledném tvaru inscenace a u komedie *Ti druzí* je to hodně vidět. Mám tam sice jen dva výstupy, ale strašně rád to hraji. Jsem součástí úžasně malé partičky a všichni to dělají s velkou láskou.

Když režiruješ dabing, napadlo tě někdy zkusit si režii divadelního představení?

Víš, já neměl nikdy potřebu například učit. Byť jsem tuto nabídku dostal. Ale nechtěl jsem mít pocit, že jsem třeba někomu zkažil život, kdybych ho například vyhodil či vedl špatným směrem. Ani jsem nikdy nikoho nepřipravoval pro studium herectví. A stejně to mám i s režii. Nemám tu potřebu. Ale čím jsem starší, mívám někdy pocit, že stejně jako to dělá některý režisér, uměl bych tu věc poskládat také. A kdyby tato příležitost přišla, neřekl bych ne. Ale že bych měl nějakou ambici dělat za každou cenu režii, to ne.

Máš šestnáctiletého syna Ondru a vzhledem k velké potřebě dětských protagonistů našeho divadla je celkem s podivem, že se toho neúčastní.

Ano a jsem tomu rád. Protože já si myslím, že divadlo těm dětem trochu krade jejich dětství. Ondra byl vždycky trochu komedián, ale zároveň je velký introvert. Ale to má po mně. Protože ačkoliv je to divné, ve skutečnosti jsem velký stydlín. Můj syn naštěstí nikdy neměl potřebu jít k divadlu. Když jednou tato nabídka přišla, jako poctivec jsem to doma přednesl a Ondrovi tu nabídku předal, on ji striktně odmítl. A já tomu byl docela rád. Protože on je přesně ten typ, který potřebuje volnost, jezdit na kole, prohánět se s kamarády po venku a to by mu divadlo vzalo. Po pár letech mě udivilo, když tuto situaci Ondra obrátil a řekl, že tatínek mu to

zakázal a že on už na to dnes kašle! (smích) Ale stejně tak to bylo třeba s lyžováním. Naučil jsem ho základy lyžování, neboť jsem také bývalý instruktor lyžování, a pak jsem se dozvěděl, že ho všechno naučil instruktor Jirka, kterého viděl jednou v životě. (smích) Ale zpět k umění. Náš Ondra si vyzkoušel dabing, a protože měl dlouho dětský hlas, jedno období daboval docela hodně. Měl dokonce i návrh za studio na Cenu Františka Filipovského za dabing, což je vtipné, protože já jsem tuto nominaci nikdy nedostal. Ale jeho hlas již doznal změn a tím vše skončilo. A Ondra to nebere nijak tragicky. Užil si to a je to prostě pryč. Studuje prvním rokem střední školu IT v Hustopečích a jsme se ženou rádi, jak se skvěle osamostatnil!

Ještě pořád se věnuješ sportu?

Ano, ale hrozně to bolí! Hraji stále tenis, jezďím na motorce!

To není sport!

To je motosport!

Aha!

A chodím po horách... a stále vzpomínám na období, kdy se v divadle zkoušela inscenace *Nine*, kde je role jednoho chlapa a jinak samé ženy. A my pánové v souboru měli dva měsíce bez zkoušek. A protože v té době jsme neměli moc představení, tak se nám tam podařilo najít třítydenní časovou díru, kdy jsme mohli s kolegy Honzou Brožkem, Ondrou Studénkou a s mým životním kamarádem Petrem Kopečkem odletět do Nepálu na trek pod Mount Everestem. Mám z toho spoustu úžasných zážitků. Splněný sen, jednou za život vidět Himálaj. A pěkná byla reakce Standy, když jsme za ním přišli a tento nápad předestřeli. Protože v jeho kanceláři nastalo velké ticho a on si nás dlouho prohlížel, aby pak jen řekl: „*Já se jen dívám, koho bych za vás angažoval, kdybyste se tam zabil!*“ (smích) Vrátili jsme se v pořádku, takže tohoto problému byl ušetřen.

Následovalo mnoho historek, které svědčí o Tomově neuvěřitelné schopnosti rychlé improvizace. To je prostě Tomáš Sagner.

Text: Helena Brzobohatá

Česká premiéra 4. a 5. listopadu na Činoherní scéně

Francis Scott Fitzgerald

VELKÝ GATSBY

dramatizace slavného románu jazzového věku režie Petr Gazdík

Foyer Hudební scény od 15. listopadu hostí výstavu brněnského sochaře a řezbáře Jiřího Netíka.

Nadešel čas Křídel a divadelních nadšenců

Tak, naši milí divadelní návštěvníci, nadešel váš čas! Pevně doufáme, že jsou mezi vámi především žhaví divadelní nadšenci, kteří raději nešetří chválou, než kritizují. Neboť se nám dostalo krásného privilegia informovat vás o již tradiční divácké anketě *Křídla*, jejíž vyhlášení a předání cen se uskuteční 27. ledna 2024 na Činoherní scéně Městského divadla Brno.

Ti, kteří o našich *Křídlech* doposud neslyšeli (a doufáme, že vás není mnoho), si možná kladou otázku: To je všechno sice hezké, ale co já s tím? A my jsme tu od toho, abychom vám na tuto otázku nejen odpověděli, ale také vás co nejvíce vtáhli do víru *Křídel*. Vy – naši úžasní diváci – máte možnost ještě do konce prosince neboli do konce roku 2023 v této naší divácké anketě hlasovat. Někteří tak již povětšinou činíte a my vám můžeme poradit jedině – jen tak dále. Jak se říká, zadarmo ani kuře nehrabe, a žádný divák do označené hlasovací urny lístek taky jen tak pro nic za nic nehodí. I když podpořit svého oblíbeného herce/herečku/inscenaci či upozornit na výrazný tvůrčí počín je už samo o sobě dobrým důvodem. Pro ty, kteří se ale nespokojí jen s hřejivým pocitem v srdci, máme jednu zajímavou informaci. Každý měsíc je jeden z vás vylosován a získá hezkou cenu. Proto nepropástejte tuto jedinečnou šanci a rychle utíkejte ke stolečkům s programy, které se nacházejí ve foyer naší Činoherní a Hudební scény, nebo rovnou zamiřte na naši centrální pokladnu.

Neváhejte a připravte si spolehlivě písíci psací pera, naostřete své tužky, a žerty stranou, tady už jde do tuhého. Zatímco výherci se dozajista ještě několik dalších týdnů, ne-li měsíců budou vznášet na křídlech svého vítězství, ostatní se budou muset naučit

žít s vědomím své porážky a doufat ve štěstí v dalším roce.

Je jen a jen na vás, jak se tento rok rozhodnete a kterého herce, herečku a divadelní inscenaci podpoříte. Nezapomeňte, že to bere smrtelně vážně a výsledky očekáváme dokonce s větší netrpělivostí než ti nejmódnější fotbaloví či hokejoví fanoušci. Jediným štěstím zůstává, že se většina z nás řídí heslem: Přej a bude ti přáno.

A pokud se mezi vámi najde někdo, kdo už dlouhou dobu vykládá všem ve svém okolí o výrazném tvůrčím počín, který se objevil v rámci jedné z našich inscenací, a už ho nebaví sledovat nechápavé vrtění hlavou, můžeme ho s jistotou ujistit, že my nad ním hlavou rozhodně kroutit nebudeme a jeho postřehy si rádi přečteme. A možná dokonce zjistí, že není sám, kdo má takový názor, a jedině, co bude muset zvážit, je jeho výběr nových a chápavějších přátel v budoucnu.

Máme bychom také zapomněli, máme tu pro vás ještě jednu skvělou zprávu! Hlasovat můžete i opakovaně a ani k tomu nemusíte využívat e-mailů a telefonní čísla všech svých příbuzných a přátel. Proto na nic nečekejte, přece jenom tahle úžasná příležitost se tu objeví jenom jednou do roka.

Text: Eliška Halodová

Pozvánka

Betlémské světlo z vašeho divadla

Také letos budou naši herci na Dvoraně divadla 23. prosince rozdávat Betlémské světlo. Přijďte si mezi 15.00 a 18.00 rozsvítit svoje lucerny a svíčky, nebude chybět ani něco teplého k pití na zahřátí.

16

Noah Gordon, Iván Macías, Félix Amador:

MEDICUS muzikál podle bestselleru RANHOJIČ Noaha Gordona

„Léčivá síla působivé hudby a scénických obrazů,“ hlásí titulek jedné z recenzí, jenž naznačuje, nač se lze těšit. Ona působivá hudba představením zní téměř v každém okamžiku, scénické obrazy vás vezmou na cestu Anglií přes poušť až do Persie a léčivou sílu budou mít nejen nabyté ranhojičské vědomosti Roba Colea, ale i jeho naplněná láska k dívce Mary.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: L. Matouš nebo R. Pekárek, K. Daňhelová nebo E. Mertová, S. Slovák nebo J. Uličník, L. Kolář nebo I. Ondříček, A. Slanina nebo D. Vitázek a další.

Brian Yorkey, Tom Kitt:

NE/NORMÁLNÍ komorní muzikál

Světlo ve tmě se v tomto působivém muzikálu snaží najít Diana – milující manželka a matka, jejíž život však drásá zálučně plíživá bipolární porucha, jež logicky ovlivňuje i zbytek rodiny – manžela Dana, dceru Natalii i syna Gabea. Nebo je to snad naopak právě Gabe, kdo řídí chod domácnosti...? Přijďte na vlastní kůži odhalit zákruty jejich rodinného života.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: I. Vaňková, L. Janota, M. Salvadori, E. Skálová, J. Florián a D. Vitázek.

VÁNOČNÍ KONCERT světové vánoční písně a koledy

Díky neuvěřitelné divácké podpoře a zájmu se náš *Vánoční koncert* již proměnil ve stálou prosincového hracího plánu. Hrát a zpívat pro vás budeme i letos a opět zazní ikonické české koledy i vánoční písně světového zlatého fondu. Své zlato v hrdle vám předvedou a vánoční náladu navodí všichni vystupující s nezastupitelným přispěním hráčů našeho orchestru.

Režie: Igor Ondříček

Dirigent: Dan Kalousek

Účinkují: Sólisté a orchestr Městského divadla Brno, dětský pěvecký sbor Bystroušek a smíšený pěvecký sbor Ars Brunensis.

Roald Dahl, Dennis Kelly, Tim Minchin:

MATILDA kouzelný rodinný muzikál

K Vánocům patří pohádky a jednou z nich, jež přináší odreagování i poučení, smích i strach, zábavu i zamyšlení, je právě naše *Matilda*. Malá školačka sice musí snášet útrapy působené do sebe zahleděnými rodiči a surovou ředitelkou, bez počátečního temna by ale nemohlo vyjít slunce v podobě laskavé učitelky a knihovnice. Dopřejte dětem i sobě tento zážitek!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: A. Bergerová nebo M. Juráčková nebo K. Kabele, J. Mach nebo M. Němec, K. Daňhelová nebo D. Křížová, S. Janotová nebo I. Vaňková, L. Janota nebo J. Ressler a další.

17

PROGRAM PROSINEC

PROGRAM LEDEN

ČIHOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČIHOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

PÁ	1.12. 19.00	Ti druzí	
SO	2.12. 19.00	Noc pastýřů	A2023
NE	3.12. 18.00	Noc pastýřů	
PO	4.12. 19.00	Noc pastýřů	Z2023
ST	6.12. 19.00	Velký Gatsby	A3
ČT	7.12. 19.00	Velký Gatsby	A4
PÁ	8.12. 19.00	Velký Gatsby	O5
SO	9.12. 19.00	NE/NORMÁLNÍ	
NE	10.12. 18.00	NE/NORMÁLNÍ	
ÚT	15.12. 14.00	Prachy!	
PÁ	15.12. 19.00	Prachy!	A5
SO	16.12. 19.00	Prachy!	P
NE	17.12. 19.00	Prachy!	D
PO	18.12. 19.00	Noc pastýřů	M2023
ÚT	19.12. 19.00	Noc pastýřů	R2023
ST	20.12. 19.00	Noc pastýřů	T2023
ČT	21.12. 19.00	Noc pastýřů	V2023
PÁ	22.12. 19.00	Noc pastýřů	X2023
ST	27.12. 18.00	Světáci	
ČT	28.12. 18.00	Světáci	
PÁ	29.12. 19.00	Prachy!	AB5
SO	30.12. 19.00	Prachy!	AB6
NE	31.12. 18.00	Prachy! slavnostní silvestrovská premiéra	

PÁ	1.12. 18.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
NE	3.12. 18.00	Medicus	
PO	4.12. 19.00	Medicus	
ÚT	5.12. 18.00	Medicus	PPP/P18
ST	6.12. 18.00	Medicus	PP1/PP2
ČT	7.12. 18.00	Medicus	
SO	9.12. 19.00	Mamma Mia!	
NE	10.12. 14.00	Mamma Mia!	
NE	10.12. 18.00	Mamma Mia!	
PO	11.12. 19.00	Mamma Mia!	
ÚT	12.12. 18.00	Mamma Mia!	
ST	13.12. 19.00	Mamma Mia!	
SO	16.12. 14.00	Matilda	
SO	16.12. 18.00	Matilda	
NE	17.12. 14.00	Matilda	zadáno
NE	17.12. 18.00	Matilda	
ÚT	19.12. 18.00	Vánoční koncert	
ST	20.12. 18.00 a 20.30	Vánoční koncert	
ČT	21.12. 18.00	Vánoční koncert	
PÁ	22.12. 18.00	Vánoční koncert Javory	
SO	23.12. 18.00	Vánoční koncert Javory	
ÚT	26.12. 18.00	Matilda	
ST	27.12. 16.00	Matilda	
ČT	28.12. 16.00	Matilda	
PÁ	29.12. 18.00	Matilda	
SO	30.12. 14.00	Matilda	
SO	30.12. 18.00	Matilda	
NE	31.12. 14.00	Matilda	
NE	31.12. 18.00	Matilda	

ÚT	2.1. 19.00	Prachy!	A2
ST	3.1. 18.00	Prachy!	SP
ČT	4.1. 19.00	Prachy!	C4
PÁ	5.1. 19.00	Prachy!	E5
SO	6.1. 19.00	Prachy!	A6
NE	7.1. 18.00	Skleněný pokoj	
PO	8.1. 19.00	Velký Gatsby	AB1
ÚT	9.1. 19.00	Velký Gatsby	AB2
ST	10.1. 19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	AB3
ČT	11.1. 19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	AB4
PÁ	12.1. 18.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	
SO	13.1. 19.00	Velký Gatsby	AB6
NE	14.1. 18.00	Velký Gatsby	
PO	15.1. 19.00	Prachy!	
ÚT	16.1. 19.00	Prachy!	E2
ST	17.1. 19.00	Prachy!	A3
ČT	18.1. 19.00	Prachy!	A4
PÁ	19.1. 19.00	Ti druzí	
NE	21.1. 19.00	Pohled z mostu	T2024
PO	22.1. 19.00	Pohled z mostu	X2024
ÚT	23.1. 19.00	Pohled z mostu	Z2024
ST	24.1. 18.00	Sám na dva šéfy	
ČT	25.1. 18.00	Vrahčák a anděl	
PÁ	26.1. 18.00	První rande	
SO	27.1. 18.00	Křídla 2022/2023	
NE	28.1. 19.00	První rande	
PO	29.1. 19.00	Pohled z mostu	A2024
ÚT	30.1. 19.00	Pohled z mostu	R2024
ST	31.1. 19.00	Hvězda v pasti	

ST	3.1. 18.00	The Addams Family	
ČT	4.1. 18.00	The Addams Family	
PÁ	5.1. 15.00	The Addams Family	
PÁ	5.1. 19.00	The Addams Family	
SO	6.1. 14.00	The Addams Family	
NE	7.1. 18.00	Tříkrálový koncert	zadáno
PO	8.1. 19.00	The Addams Family	
ÚT	9.1. 18.00	The Addams Family	
ST	10.1. 18.00	The Addams Family	
ČT	11.1. 18.00	The Addams Family	
PÁ	12.1. 18.00	The Addams Family	
SO	13.1. 14.00	The Addams Family	
SO	13.1. 18.00	The Addams Family	
PÁ	19.1. 14.00	Heidi	
PÁ	19.1. 19.00	Heidi	A5/AB5
SO	20.1. 19.00	Heidi	P
NE	21.1. 19.00	Heidi	D/E7
PO	22.1. 19.00	Heidi	A1/AB1
ÚT	23.1. 19.00	Heidi	A2/AB2
ČT	25.1. 19.00	Heidi	C4
PÁ	26.1. 19.00	Heidi	C5/E5
SO	27.1. 14.00	Heidi	
NE	28.1. 14.00	Heidi	
NE	28.1. 18.00	Heidi	
PO	29.1. 18.00	Heidi	SP
ÚT	30.1. 19.00	Heidi	C2/E2
ST	31.1. 19.00	Heidi	A3/AB3

■ Veřejná generálka ■ Premiéra
■ Hostování

Simon Mawer, Stanislav Moša:

SKLENĚNÝ POKOJ příběh legendární vily

Skleněný pokoj je strhující inscenací, která nabízí rodinnou ságu i historickou fresku, příběhy hned několika milostných trojúhelníků i architektonickou studii. Jsou v ní vášně, zrady, naděje i zoufalství, velké umění i velké dějiny. Je příběhem domu, jenž měl být realizovaným snem o štěstí, a zároveň je příběhem jeho obyvatel, jejichž osudy vás pohltí.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: P. Štěpán, P. Vitázková, I. Vaňková, S. Janotová, M. Isteník, R. Gajdoš, R. Coufalová, J. Mach a další.

William Shakespeare:

HAMLET ANEB HÁDALA SE DUŠE S TĚLEM nesmrtelná tragédie o hledání odpovědí

„Být, nebo nebýt? Tak se musím ptát!“ Signifikantní replika slavného Shakespearovu dramatu stále nutí k zamyšlení. V naší inscenační koncepci o to víc, když ji coby dialog pronášejí hned dva Hamleti. Právě onen vnitřní dialog, jenž každý sám se sebou občas vede, dodává dílu skvělou dynamiku a z diváků vytváří aktivní účastníky sváru Hamletovy duše a mozku.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: M. Isteník, M. Mihál, P. Štěpán, P. Halberstadt, A. Antalová, V. Skála, K. Pekar, E. Skálová, D. Rymeš, J. Brožek, R. Širila a další.

Arthur Miller:

POHLED Z MOSTU klasické drama

„Ne všechny zákony jsou psány v knihách.“ O této pravdě se přesvědčí právník Alfieri, z jehož pozice je jasné, jaké druhy vztahů jsou dovoleny v rámci rodiny, jeho vědomosti ale nemohou obsáhnout životní zkušenost italských imigrantů, k nimž patří i protagonisté hry – až příliš idylická rodina Eddieho Carbona a vzdálení bratrance, kteří jim idylku naruší.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: P. Štěpán, M. Sedláčková, B. Slaninová, P. Halberstadt, K. Pekar, M. Mihál, J. Przebinda a D. Rymeš.

Alan Zachary, Michael Weiner, Austin Winsberg:

PRVNÍ RANDE muzikálová komedie o krizi mezilidských vztahů

Protiklady se opravdu přitahují – tuto skutečnost nakonec potvrdí i slušňácký kravafák Aaron, který se v baru sejde s přídrzlou gotičkou Casey. Jak se však v průběhu velice originální společné večeře ukáže, u obou jde pouze o vnější masku, která se postupně strhává spolu s tím, jak od sebe úspěšně odtrhávají předsudky, vzpomínky a rady své rodiny a přátel.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: D. Rymeš, E. Skálová, A. Slanina, S. Janotová, D. Vitázek, K. Pekar a V. Matušová nebo A. Zelová.

Představujeme

Hudební scéna,
jak ji neznáte

Jeviště

Jeviště... je to terapeut, milenka, kamarád i nepřítel. Místo, které si žije vlastním životem, je hlinou, betonem, trávou, parkem se stromy i střechou mrakodrapu, je to místo s nejvíce tvářemi, jeho barvy navrstvené na sebe uchovávají minulost, jeho portály si pamatují dotek herců a postav. Je to domov, klid a láska. Naše jeviště Hudební scény.

Jeviště jsem si nevybral náhodou, je to místo, které na mě vždycky v každém divadle dýchalo nejvíc. Miluji ten pocit, když se postavím na jeho prkna dlouho před tím, než se na něm chystají kulisy, než první divák vystoupí z šaliny na Antonínské. V tu dobu jsou v divadle jen naše garderobiérky, které pečlivě skládají kostýmy hercům do šaten, vlásenkářky, které čekají na první herečku, která si přijde nakroužkovat vlasy pod paruku, a pár přepoctivých muzikantů a v neposlední řadě herců, jež po chodbách hledají postavy, které večer ztělesňují. A já stojím. Koukám do prázdných sedaček a nechám sebou prostupovat energii, kterou tam všichni za ta léta vydali a zanechali. Ne vždycky je to energie pozitivní, nemyslete si. Jeviště je tvárné. Má na bocích bratry a vzadu sestru jeviště, kteří sice po nějaký čas slouží jako sklady kulisy a rekvizit, orchestríště, místo ke zpěvu podpůrné elitní jednotky offstage nebo rychlé šatny, když

herci nemají čas běžet dále, ale někdy taky zatouží po troše slávy, a tak vyjedou v plné pompě na voze z boku nebo zezadu a jako dopravní loď přivezou nové prostředí. Jeviště je karbaník, který z kapes pod podlahou dokáže vykouzlit luxusní byt, knihovnu nebo vlak. Když není třeba velkých kapes, prošacuje jen ty malé a překvapivě vytáhne herce, sloup nebo školní lavice. Jeviště je nebezpečné, vše během představení jezdí a lítá v pološeru a člověk musí být setsakra opatrný, aby se nenechal skřípnout, přejet, nešlápnul vedle nebo se nestal přistávací plochou pro přilétající kulisu. Jeviště léčí, kdejaký výron či rýma anebo splín je rázem pryč, když vystoupíte zpoza šály. Tohle všechno jeviště dělá a umí. A proto ho máme všichni tak rádi, i když dokáže pěkně potrápít. Naše jeviště Hudební scény.

Text: Jan Brožek

2. až 4. prosince a 18. až 22. prosince na Činoherní scéně

Josef Bouček

NOC PASTÝŘŮ

drama o boji talentu s mocí režie Petr Gazdík

Nenechte si ujít tento výjimečný divadelní zážitek s Milanem Němcem, Janem Mazákem a Alenou Antalovou v hlavních rolích. Příběh popisující okolnosti vzniku slavné Rybovy *České mše vánoční* na vás dýchne adventní atmosférou.

A close-up portrait of a woman with long dark hair, resting her chin on her hands and looking directly at the camera with a slight smile.

Diana Velčická

Premiérou to rozhodně nekončí

Diana Velčická už není v souboru MdB žádným nováčkem. Poprvé se na brněnském muzikálovém jevišti objevila ještě coby studentka bratislavské konzervatoře v roce 2013 v roli Kňoury-mžoury v inscenaci *Kočky*. Angažmá pak získala v roce 2019. S Dianou jsme si povídali v generálovém týdnu *Velkého Gatsbyho* nejen o její roli v této nejnovější inscenaci, ale také o jejích divadelních kořenech a preferencích.

Dianko, tvé divadelní začátky krásně představuješ v rozhovoru s Helenou Brzobohatou v Dokořánu z února 2020. Ale mě by stejně zajímalo – máš nějaké divadelní kořeny? Zkrátka směřoval někdy někdo z vaší rodiny k umění nebo konkrétně k divadlu?

Co vím od mamky, tak babička snad zpívala ve sboru a mamka se účastnila Puškino-va památníku.

Recitační soutěže?

Ano, ona mě od dětství vedla k recitaci.

Pamatuješ si ještě nějaké básničky z té doby?

(smích) No, čoveče, jednu jo. Já jsem básně milovala. Všichni přednášeli spíš prózu, mně se strašně líbila poezie. *Anča* od Hviezdoslava, ta je moje úplně nejoblíbenější.

Muzika! povoľa... Hoj, mladé časy!

Ako to dubasí, ako to hasí...

To si pamatuju dodneška. Taková dlouhá balada, smutná. Miluju, jaké je to zvukomalebné.

Dostaneš se teďka někdy ve svém nabitém programu k poezii?

Dostala jsem před nějakou dobou od mého přítele sbírku Skácelových básní, tak se do ní tu a tam podívám. Nebo když pomáhám studentům na přijímačky, tak na tom pracujeme spolu.

V čem spočívá to tvoje „pomáhání“ na přijímačky?

Čas od času pomáhám připravovat studenty na JAMU. Vlastně to souvisí s tím, že jsem se dostala před léty k učení na Ambroziádě, což je dětský herecký tábor, kde s dětmi za týden nazkoušíme nějakou inscenaci. I když to je asi silné slovo, je to spíš výstup z tohoto týdenního, ale intenzivního workshopu. Díky tomu jsem se pomalu začala dotýkat učení a zjistila jsem, že mě to baví. Práce s dětmi otevírá fantazii, spoustu věcí se od nich učím. Častokrát si řeknu: „*Ahaaa, tak to by mě nikdy nenapadlo.*“ A to jsem říkala, že nechci učit dřív, než mi bude třeba šedesát. *(smích)*

***(smích)* Vidíš to, já jsem to stihl o pár let dřív. A co tě na učení vlastně baví?**

Přistupuju k učení s respektem, protože sta-

čí opravdu hrozně málo na to, abys nepomohl, ale spíš uškodil. Pracovat s malými dětmi je hrozně citlivá věc. Pokud se ti něco nelíbí a potřebuješ to jasně pojmenovat, dospělému to snáz vysvětlíš. S dětmi je to komplikovanější. Ke každému musíš přistupovat hrozně individuálně a lidsky. Mnohem víc se musím umět vcítit do toho, v jakém je právě rozpoložení, jestli zrovna neřeší nějaké trápení. To mě na tom hrozně baví, nejenom to, že se pokoušíme najít nějaký výsledný tvar, ale taky hledání cesty, jak k tomuto tvaru přijít.

Když jsi studovala konzervatoř, měla jsi jasný cíl, co chceš dělat? Čeho chceš dosáhnout? Jaká chceš být herečka?

Jaká ani ne, to se nedá specifikovat. Ale spíš jsem věděla už tehdy, že divadlo je ta správná cesta pro mne. Přestože mi mamka říkala: „*Doufám, že nepůjdeš na konzervatoř, když tě vzali na gympl.*“ Ale já si zase říkala, že přece když mě vzali na dvě konzervatoře, tak to nemůže být náhoda, a cítila jsem ve svém nitru, že tohle mám v životě dělat. Jsem vděčná, že se opravdu divadlu můžu věnovat i po škole a že moje práce je mým koníčkem. Ano, zní to jako klišé, ale pořád si více a více uvědomuju, že každý tohle štěstí nemá.

Takže jsi neměla konkrétnější představu o tom, jakému druhu divadla se chceš věnovat?

Hodně jsem chodila do Slovenského národního divadla v Bratislavě. To mě vlastně ke konzervatoři přivedlo. Měla jsem tam (a stále mám) známou, která pracuje v SND jako garderobiérka, a ta mě tam brávala odmalá. Tak jsem poznala například pana Dočolomanského, potkávala jsem jeho i jiné herce v divadelním klubu (když jsem si před představením nebo o pauze kupovala Horalku). A když jsem je pak viděla hrát na jevišti, srdce mně bušilo a já cítila, že bych tam chtěla stát s nimi. Ale specifický druh divadla nebo styl nemám. Nejspíš to byl vždy takový, kterému jsem věřila.

Ty jsi divadlo hrála už během konzervatoře, ještě předtím, než jsi studovala na Janáčkově akademii, takže už jsi byla ně-

jakým způsobem v praxi. Nebylo to, že jsi nastoupila do prvého na JAMU, krok zpátky, že se zase vracíš do školy?

Ne, vůbec ne, já jsem za to byla hrozně vděčná. Na konzervatoři se nám pořád střídali učitelé. V průběhu studia jsme měli myslím pět profesorů herectví. Některým lidem se to nelíbilo, ale mně to přišlo hrozně supr. Každý nabízel různé pohledy na to, jak vnímat herectví a divadlo. Což posléze souvisí i s praxí, v divadle také pokaždé přijde jiný režisér a pojmenovává svou představu, ze které my herci pak vycházíme. Jsou to nové impulzy a to je podle mě tak zajímavé.

Přece jenom jsi vystudovala muzikálové herectví. Ale vídáme tě i v činoherních rolích. Za tu dobu, co si zkoušíš oba tyto druhy divadla, přikláníš se k některému z nich? Před nějakou dobou to byla spíš činohra. Stále tato tvoje preference trvá?

Trvá. Podle mě bez uvěřitelného hereckého ztvárnění nelze být ani dobrým muzikálovým hercem. Nestačí, že dobře zapíváš nebo excelentně zatančíš. Herectví je pravou podstatou, ať děláš muzikál, nebo činohru. Vypozorovala jsem ale od dětství něco zajímavého, a totiž to, že mně velmi pomáhá obléct si kostým. Jako bych jednala za někoho jiného. Je to pro mě jakýsi „plášť“, který mě dokáže ještě víc nasměrovat k hereckému pocitu.

Takže si svoji divadelní profesi do soukromého života netaháš? Jsi schopna to oddělit právě díky tomuhle?

Snažím se. Pochopitelně se doma ptám svého partnera Peti, jak se mu to a ono líbilo. A je hrozně fajn, že není od divadla, takže mi dává zpětnou vazbu trefně a přesně. A zase naopak já říkám jemu moje postřehy, když maluje nové obrazy. A v tomto se krásně doplňujeme, já neznám moc jeho kumšt, on zase můj, ale navzájem se do nich zasvěcujeme a za to jsme oba rádi.

Teď máš za sebou roli Jordan v inscenaci Velký Gatsby. Co bys řekla o svojí postavě? Co je to za člověk?

Strašně dlouho jsme se o tom na zkouškách

bavili a všichni ji vnímáme různě. Je to golfistka, sportovkyně, spousta lidí ji vnímá jako tu, která podvádí a která není zcela upřímná. Já se ji nesnažím hrát na první dobrou jako podvodnici. Myslím si, že i ten, kdo pomlouvá nebo podvádí, možná prožil taky nějaké ublížení, a proto tohle dělá. Je to jeho forma vyrovnání se s tím. Ale těším se na to, jak dál poodhalím její další stránky, protože premiérou to rozhodně nekončí, postava se stále vyvíjí a to mě na tom baví.

Svět románu Velký Gatsby je téměř sto let starý, už je to dávno pryč. Připadá ti vzdálený?

Ne, v některých ohledech je to dost podobné dnešní době. Párty, večírky, alkohol a jiné neřesti, to je přece dnes taky. Možná tehdejší aristokracie, o které hrajeme, vnímala a řešila problémy, sny, touhy jinak. Ale vzdálené to podle mě rozhodně není.

Je ti to prostředí nablýskané glamour společnosti příjemné?

Ještě pár let zpátky, když jsme spolu s Dáš-

kou Křížovou bydlely na privatě, jsme se bavily a ona mi říkala: „Víš, Diuš, já nejsem jak ty. Ty jdeš na ty večírky a jsi tam do rána bílého, do čtyř, do pěti. Na druhý den vstaneš a jdeš, jako kdybys neprokalila celou noc... To já bych to tak nezvládla dělat.“ A čoveče, já už to tak taky nezvládám dělat. (smích) Mám to ráda, to ano, s mým Petou jsme oba společenší, ale pochopila jsem, že jak to není vyloženě můj nejbližší okruh lidí a je tam spousta jiných, někdy známých, někdy neznámých, tak už mi to není tak blízké.

A bylo to tak?

Bylo to tak. Možná je to fakt tím, že jak člověk dospívá, najednou zjistí, že nemusí být úplně všude. Že je člověk prostě rád, když se najednou zastaví a jenom vypne v kruhu nejbližších. Taková ta domácí pohodička... (smích)

Moc děkuju za rozhovor, ať se ti daří!

Taky moc děkuju, Mirku, a ať se daří tobě i čtenářům!

Text: Miroslav Ondra

Ceny Thálie pro MdB

V neděli 19. listopadu se v Divadelním klubu konala výjimečná akce. Sešli se téměř všichni dosavadní laureáti Ceny Thálie a také ti, kteří byli v užší nebo širší nominaci na Cenu pouze nominováni. Ti z rukou ředitele divadla získali originální malou cenu na připomenutí faktu, že jednotlivé herecké výkony nelze změřit nebo zvážit a každý herec je nositelem svébytného uměleckého zážitku nezávisle na výsledcích hlasování jakékoli komise. Při pohledu na skupinu oceněných je patrné, v jak výjimečném kolektivu (spolu)pracujeme, což je i okolnost, kterou většina oceněných zmínila.

Pozvánka

Ray Cooney
PRACHY!

zběsilá fraška | překlad Pavel Dominik | režie Stanislav Slovák

SILVESTR 2023

31. prosince 2023 od 18.00 hodin (až do Nového roku 2024)

KOMEDIE & PARTY aneb v pořadí již dvacátá třetí SILVESTRPARTY v Městském divadle Brno

Po skončení slavnostního představení zábavní program s občerstvením: k tanci a poslechu hraje orchestr Městského divadla Brno | cimbálová muzika Václava Kovářka | oldies diskotéka Jindry Eliáše | několik chodů pestrého rautového občerstvení se skvělými nápoji | slavnostní přípitek o půlnoci na jevišti (vše v ceně vstupenky - místenky) | Cena: 3 324 Kč

Napsali o nás

Hororová muzikálová komedie o podivínské rodince Addamsových jako trefa do chutí a zájmu publika

Luboš Mareček | 2. 11. 2023 | mestohudby.cz

(...) Muzikálová adaptace této známé látky je dílem broadwayských matadorů Marshalla Brickmana (mimo jiné stálého spolupracovníka Woodyho Allena) a Ricka Elice, kteří napsali libreto. Hudbu a písňové texty stvořil Andrew Lipa, autor písní k muzikálu *Velká ryba (Big Fish)*, který měl českou premiéru právě v Městském divadle Brno letos v dubnu. Muzikál *The Addams Family* ponejprve viděli diváci v Chicagu v roce 2009. (...) Brněnští divadelníci zachovali realie i celý vizuální punc příběhu. Děj se odehrává v New Yorku, většinou v ponurém domě Addamsových, případně na blízkém hřbitově a v Central Parku. Christoph Weyers proto navrhl černou dekoraci obrovského domu, v němž neustále rudě planou oči vsudypřítomným skulpturám dáblů a démonů. Zdařilá scénografie umožňuje rychlými přestavbami měnit prostředí a má na syté divácký zážitek stejně blahodárný vliv jako kostýmy Andrey a Adély Kučerových vycházející logicky z ikonických oblečků hororové rodinky. Nápaditě kostýmovaný je sbor mrtvolně bílých duchů. Režie Stanislava Slováka se snaží zdůraznit především zábavný rozměr kusu, v jehož brněnském provedení ale nezanikají také serióznější postřehy: že jen po tmě přichází světlo a do radosti a štěstí je občas se potřeba protřpět nebo alespoň z gruntu změ-

nit. Slovákova inscenace se živým orchestrem šlape a její tříhodinová délka nabízí vtipnou, ironickou a lehce hororovou podívanou se skvělými melodiemi. Muzika je tady nesmírně hravá a její pomyslná nadlehčenost jde ruku v ruce s režijně rýsovanou nadsázkou story, kterou – protože jde o zavedenou značku – hrají pod anglickým názvem *The Addams Family*. (...) Hlavní roli Gomez Addamse si pěvecky i tanečně s bravurou užil Alan Novotný, který svým hispánským temperamentem zaplavuje jeviště. Je to zdařilý a výrazný výkon. Podobně Svetlana Janotová jako jeho choť Morticia si vychutnává přesně vedenou, místy až komiksově zahrnou nadsázkou této postavy, její pěvecký projev je také bez kazu. Velkou malou hvězdou představení je potom Esther Mertová jako Wednesday, která tuto posmutnělou, zaláskovanou dívčinu drží na přesné herecké uzdě utrápené, ale sebevědomé pubescentky a na opravdu perfektním pěveckém projevu. V roli Alice se suverénním výkonem blýskla Lenka Janíková stejně jako Robert Jícha coby její muž Mal. Nu a huhňavé zvuky vyrážející Lurch Ladislava Koláře je nefalšovanou třešničkou na tomto hereckém muzikálovém dortu. Vznikla zábavná show, která i přes tematický hřbitovní rozměr nabízí zcela životný rozměr muzikálu...

Addamsovi řadí v Brně jako černá ruka

Vítězslav Sladký | 7. 11. 2023 | musical-opereta.cz

(...) Brněnští divadelníci si pro své nastudování opatřili nový překlad již ostrýlené Zuzany Čtveráčkové, který je zpěvnější než ten pražský a zachovává více původních reálií. Například dcera Addamsových tady zůstává Wednesday a nestává se „pražskou Středou“, protože už prostá záměna tříslabičného slova za dvouslabičné nutně v textech tahá za uši. Vedle humoru situačního se vtip odehrává ve slovíčkách, a proto Zuzana Čtveráčková musela některé typické americké reálie nahradit jinými, aby je český divák pochopil. Úlohu měla trochu snazší v tom, že v nás americká kultura a anglická slovíčka rezonují více jak před deseti a více lety. Vždyť kdo kdysi věděl, že existuje nějaký Halloween...? Nezasupitelnou úlohu v inscenačním týmu sehrál i zkušený dramaturg Miroslav Ondra, ostatně často zdůrazňuji, jak je dobré, že MdB tuhle profesi ctí, nezužuje ji jen na tvorbu tištěného programu a nepokládá ji za zbytečnou jako mnohé pražské scény.

Gatsby na jevišti si románu váží. Ale co diváci?

Jana Soukupová | 10. 11. 2023 | MF Dnes

Velký Gatsby, patrně nejznámější román amerického spisovatele Francise Scotta Fitzgeralda, se od doby svého vzniku v roce 1925 dočkal četných filmových i divadelních přepisů. MdB sáhlo po adaptaci amerického scenáristy Simona Levyho z roku 2006 a v režii Petra Gazdíka ji zařadilo do své činoherní nabídky.

Což je počín chvályhodný, byť v prostředí MdB jde tak trošku o prorážení zdi hlavou. Poselství románu o nejednoznačné postavě ctižádostivého dealera alkoholu Gatsbyho v časech americké prohibice,

kteří své „ctné“ okolí morálně převyšuje minimálně skutečným citem k rozhýčkané paničce Daisy, je významově tak jemné a zašifrované do nepravoplánových charakterů jednajících postav, že se lze obávat menšího zájmu zdejšího diváctva. Přitom autor dramaturgie, režisér i představitel titulní role Lukáš Janota odvedli na přenosu této jinak výsostně literární látky skutečné maximum. A spolu s víceméně odpovídajícími představiteli dalších rolí neubrali z poselství románu nic zásadního, pokud samozřejmě nepočítáme až básnivý způsob Fitzgeraldova prozaického stylu, který na scéně zkrátka převést nelze. Stejně jako se to nepovedlo ani sebezdařilejší filmové adaptaci.

„Komentující“ postavou Nicka Carrawaye se v románu i jeho dramaturgii stává vzdálený a zatím nikterak movitý bratranec krasavičce Daisy provdané za boháče Toma Buchanana. Nick jako jediný z jednajících postav dokáže a také chce rozkrýt Gatsbyho mravní nejednoznačnost, zatímco jeho vlastní příběh vztahu s golfistkou Jordan Bakerovou, která je především bezohlednou společnicí flákajících se bohatců, se jeví jako okrajový.

V MdB tomu odpovídá i volba představitelů, tedy Jana Brožka a Diany Velčické, jejichž herectví je spíše tlumené a méně výrazné než u dalších postav. Suverénní herectví dobře vybraného Lukáše Janoty pak svou přesností a jistotou poněkud válcuje výkony všech ostatních. Určitě nijak špatné Daisy Kristýny Daňhelové, které však věříme spíše její roztomilost než pro tuto postavu nutnou polohu frackovitě krásky, a stejně tak spíše roztržitě blazeovaného nežli doopravdy zlého Dušana Vitázka v roli jejího povzneseného manžela.

Ale co by za takové představení a výkony dalo některé menší klubové divadlo, kde by se tomuto kusu dostalo rozhodně vřelejšího přijetí.

Křídla 2022/2023

Divácká anketa

1. Nejoblíbenější herec (vypište jméno):

2. Nejoblíbenější herečka (vypište jméno):

3. Nejoblíbenější inscenace (zakřížkujte):

- Tracy Letts / Mary Page Marlowová
- Robin Schenk, Petr Štěpán, Miroslav Ondra / Devět křížů
- Pam Valentine / Ti druzí
- Noah Gordon, Iván Macías, Félix Amador / Medicus
- Richard Bean / Sám na dva šéfy
- Roald Dahl, Dennis Kelly, Tim Minchin / Matilda
- Arthur Miller / Pohled z mostu
- Noël Coward / Hvězda v pasti
- Andrew Lipka, John August / Velká ryba (Big Fish)
- W. A. Mozart, F. Šterbák, S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán / Krokodýl ze Svratky aneb Mozart v Brně

4. Nejvýraznější tvůrčí počín (u jedné inscenace zakroužkujte jeden zvolený umělecký obor z uvedené nabídky):

Mary Page Marlowová / scéna a kostýmy – hudba – pohybová spolupráce – plakát

Devět křížů / hudba – libreto – scéna – kostýmy – choreografie – plakát

Ti druzí / překlad – scéna – kostýmy – plakát

Medicus / překlad – hudební nastudování – scéna – kostýmy – choreografie – projekce – plakát

Sám na dva šéfy / překlad písňových textů – scéna – kostýmy – hudební nastudování – pohybová spolupráce – plakát

Matilda / překlad – hudební nastudování – scéna – kostýmy – choreografie – trikové efekty – plakát

Pohled z mostu / scéna – kostýmy – hudba – plakát

Hvězda v pasti / scéna – kostýmy – hudba – pohybová spolupráce – plakát

Velká ryba (Big Fish) / překlad – hudební nastudování – scéna – kostýmy – choreografie – projekce – loutky – plakát

Krokodýl ze Svratky aneb Mozart v Brně / hudba – libreto – scéna – kostýmy – choreografie – plakát

Nevybrali jste si ve čtvrté kategorii nic z nabízeného výčtu? Zde je prostor pro Vaše další návrhy:

.....

Mary Poppins

Hlasujte v divácké anketě Křídla a oceňte výkony těch, kteří si to podle Vás zaslouží nejvíce!

Hlasovat můžete vícekrát, ovšem pouze prostřednictvím tohoto hlasovacího lístku (internetové zaslání hlasů je zrušeno), který najdete v každém vydání časopisu Dokořán, ve foyer Činoherní a Hudební scény či na pokladnách MdB. Výsledky ankety vyhlásíme v lednu 2024 během slavnostního předávání cen.

Vyhrát však můžete i Vy! Každý měsíc vylosujeme jednoho šťastlivce, který od nás získá věcnou cenu.

Proto, prosím, vyplňte také Vaši e-mailovou adresu a telefon, abychom se s Vámi mohli spojit.

Jméno:

E-mail:

Telefonní číslo:

Anketní lístek vhodte do schránky ve foyer Činoherní či Hudební scény nebo v centrální pokladně MdB či zašlete poštou nejpozději do 31. 12. 2023. Děkujeme!

Městské divadlo Brno

Lidická 1863/16, 602 00 Brno, +420 533 316 360, predprodej@mdb.cz

Dějiny Hudební scény

Sezóna 2010/2011

Sedmou sezónou otevírá Hudební scéna 18. 9. světovou premiérou vizuálně hudebního divadelního projektu *Muchova epopej* Šimona Cabana a Aleše Březiny, jež se stává mimořádným audiovizuálním zážitkem. 20. 11. poprvé přilétá slavná kouzelná čůva a česká premiéra rodinného muzikálu *Mary Poppins* v režii Petra Gazdíka právem zaznamenává superkalifradžilistikexpijalidózní sukces. Johana Gazdíková je za ztvárnění titulní role v užší nominaci navržena na Cenu Thálie a v širší nominaci ji doplňuje Dušan Vitázek coby kominík Bert. 19. 2. uvádíme českou premiéru dramati-zace tajuplného gotického thrilleru Umberta Eca *Jméno růže*, jež se v režii Petra Kracika mění ve vzrušující výpravu do estetického myšlení středověku. 20. 3. ožívá i foyer Hudební scény, kde s úžasnou odezvou pořádáme jedinečný koncert našeho orchestru *Jarní hudebně-taneční matiné* pod vedením šéfdirigenta Ondřeje Tajovského a za tanečního doprovodu našeho baletu v choreografii Simony Lepoldové. 25. 3. zažívá v režii Stanislava Moši fenomenální premiéru krimi muzikál *Chicago* plný jazu a jiskřivé humorné nadsázky. 13. 5. rozeznívá Hudební scénu slavnostní koncert *Mertoviny*, jež v režii Igora Ondříčka pořádáme u příležitosti oslav šedesátin skladatele Zdenka Merty. 21. 5. diváci tleskají vydařené poslední premiéře sezóny, již je muzikálová komedie *Kvítek z horroru* režiséra Petra Gazdíka, který za svou režii přebírá na přehlídce České divadlo Cenu za počin roku. Za oponou: Své „ano“ pronášejí kolegové Vendula Šeráková a Jan Hudec, jejichž společnou cestu životem zanedlouho obohacuje narození syna Honzík, a podobně i Eva Hrbáčková a Zdeněk Helbich vítají na světě syna Kryštofa.

Sezóna 2011/2012

Osmá sezóna je zahájena s mezinárodním ohlasem, neboť 24. 9. úspěšné premiéře muzikálové pohádky *Kráska a zvíře* v režii Stanislava Slováka nadšeně tleská i jeden z jejích autorů, německý skladatel Martin Doepke. Se zaslouženými ovacemi se 19. 11. setkává i premiérové uvedení romantického muzikálu *Jekyll a Hyde* režiséra Petra Gazdíka, který se zároveň jako jeden z představitelů titulní dvojrole ocitá v širší nominaci na Cenu Thálie. Jeho alter-nant Dušan Vitázek se dostává do nominace užší a cestu do Národního divadla završuje převzetím již druhý *Ceny Thálie*. 4. 2. se pod režijním vedením Stanislava Moši koná česká premiéra původního historického muzikálu *Papežka*. Součástí uchváceného premiérového obecenstva je i autor muzikálu Dennis Martin a autorka stejnojmenné knižní předlohy, americká spisovatelka Donna W. Cross. Uchvávena je i Herecká asociace, jež uděluje užší nominaci Haně Holišové za ztvárnění hlavní role Jany, načež z Prahy přichází radostná zpráva, že nominaci proměňuje v Cenu Thálie. 24. 3. za účasti autorů Milana Uhdeho, Miloše Štědrone a Leoše Kuby okouzluje diváky světová premiéra původního romantického muzikálu *Divá Bára* v režii Juraje Nvoty. 2. 6. divákům představujeme premiéru osudového magického muzikálu *Pokrevní bratři* pod režijní taktovkou Stanislava Moši, při níž se potlesk dojatého publika dlouho rozléhá sálem. Za oponou: Šťastný tatínek Jan Šotkovský se raduje z dcery Dorošky; Stanislav Moša přebírá prestižní cenu Hospodářské komory ČR, Řád zlatého vavřínu; Zdenek Merta, Stanislav Moša a Jiří Žáček křtí CD *Ptákoviny podle Aristofana*, a to za přítomnosti kamer České televize, která si pořizuje záznam daného muzikálu, přičemž spolupráce s ČT při natáčení a vysílání našich inscenací zdárně pokračuje dodnes.

Text: Kateřina Vižďová

Romantický muzikál podle bestselleru Johanny Spyri

Nejznámější švýcarská spisovatelka Johanna Spyri (1827–1901) se narodila a dětství prožila v malebné vesnici Hirzel. Dodnes zde v domě, kde autorka příběhu o osiřelé holčičce Heidi chodila do školy, působí muzeum, které nese její jméno. *Heidi* se stala fenoménem, který zná celý svět, a letos bude odkaz autorky a poselství, které její příběh o „děvčátku z hor“ nese, dokonce zapsáno na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO. Kniha *Heidi* vyšla poprvé ve dvou dílech v letech 1880 (*Heidi a její roky toulání a učení*) a 1881 (*Heidi, jak využila, co se naučila*). Od té doby byla z němčiny přeložena do více než padesáti jazyků a dosud se po celém světě prodalo více než 50 miliónů výtisků. Příběh byl také několikrát zfilmován a převeden do scénářů pro televizní seriály. Český čtenář se mohl s *Heidi* seznámit poprvé v roce 1933 v překladu Boženy Čížkové, české autorky známé pod pseudonymem Fringilla, a podruhé v převyprávění Bohumila Říhy z roku 1971. Čeští dětští, ale i dospělí čtenáři se tak mohli připojit k celosvětovému nadšení z příběhu sirotka Heidi, který díky své bezprostřednosti a dětské čistotě dokáže svět kolem sebe měnit v lepší místo. Muzikálové zpracování německých autorů Michaela Schanzeho a Hanse Dietera Schreeba vypráví události Heidina života tak, jak je známe z knihy. Teta Edith přivede Heidi k dědovi Konrádovi, starému mrzoutovi, který již dávno zanevřel na celý svět. Setkání s vnučkou, která se skamarádí s místním pasáčkem koz Petrem, v něm ale dokáže znovu probudit chuť a lásku k životu. Heidina pozitivní energie a radost, ale také kouzlo neposkvrněné alpské přírody nakonec pomůže i nemocné Kláře, a tak se diváci mohou těšit vskutku na pohádkový konec.

Městské divadlo Brno, respektive inscenační tým kolem režiséra **Stanislava Moši** uve-

dl inscenaci již dvakrát v zahraničí. Poprvé v roce 2019 ve Vídni a následně na začátku roku 2023 v Ingolstadtu. V brněnské premiéře, která bude prvním českým uvedením, budou ovšem poprvé role dětských hrdinů obsazeny dětskými herci. Divadlo tak logicky navazuje na dlouhodobou činnost, která vyvrcholila uvedením světově proslulého muzikálu *Matilda* a letos byla završena i založením vlastní muzikálové školy.

V titulní roli Heidi se představí **Viktorie Abrahám** nebo **Karolína Čtveráčková** nebo **Karolina Kabele**, její kamarádku Kláru si zahrají **Gabriela Čtveráčková** nebo **Marie Juráčková** nebo **Laura Mohylová** a nezbedného pasáčka Petra **Kryštof Helbich** nebo **Prokop Helbich** nebo **Matyáš Mičulka**. O český překlad se postará **Zuzana Čtveráčková**, kostýmy vytvoří **Andrea Kučerová**, scénu navrhne **Christoph Weyers**, choreografkou inscenace bude **Aneta Majerová** a hudební nastudování mají na starosti zároveň dirigenti **Dan Kalousek** a **Matěj Voda**. V dospělých rolích se diváci mohou těšit na **Roberta Jíchu** nebo **Igora Ondříčka** (Dědeček Konrád), **Nikol Kratochvílovou** nebo **Elišku Skálovou** (Tetička Edith) a **Zdenu Herfortovou** nebo **Eriku Kubálkovou** (Babička). Česká premiéra proběhne na jevišti **Hudební scény 20. ledna 2024**.

Text: Klára Latzková

Nepřehlédněte

Jubilejní 30. repríza mnoha cenami ověřeného rockového komorního muzikálu *NE/NORMÁLNÍ*, jež se odehraje v **neděli 10. prosince 2023 v 18.00 hodin**, bude v něčem skutečně ne tak normální jako jiná představení. Po skončení strhujícího příběhu o Goodmanových, který vás zcela vtáhne do jejich spleťového rodinného života, se totiž ve foyer Činoherní scény uskuteční autogramiáda všech šesti protagonistů, na níž budete moci získat jako milou vzpomínku na tento nedělní večer strávený v našem divadle podepsanou fotografií od svých oblíbenců.

Kromě toho vás však čeká ještě jedno příjemné překvapení, které ovšem, pokud má zůstat překvapením, nemůže být na těchto řádcích dopředu odtajněno. Co konkrétně se pro vás připravuje, lze tedy zjistit jedině tím způsobem, že coby diváci v daný večer usednete v hledišti Činoherní scény.

Budeme se na vás těšit!

Vstupenky jsou již v prodeji na pokladnách nebo online na webu www.mdb.cz.

V příštím čísle

- Rozhovory s dětskými herci z muzikálu *Heidi*.
- Zavzpomínáme na herce Jiřího Duška, který zemřel 20. listopadu ve věku 99 let.
- Rozhovor s korepetitorkou Katarínou Duchoňovou.
- Fotoreportáž z premiéry komedie *Prachy!*.
- Plakát Evelíny Studénkové.

Mediaální partneři

RENGL

DOKOŘÁN prosinec 2023

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

289. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 24. 11. 2023

Náklad: 5 200 ks

Foto: Nikol Wetterová

a Tino Kratochvíl

Titulní strana:

foto: Nikol Wetterová

Francis Scott Fitzgerald

VELKÝ GATSBY

režie Petr Gazdík

6. až 8. prosince a 8., 9., 13. a 14. ledna

na Činoherní scéně

**Zuzana Holbeinová, Dušan Vitázek, Kristýna Daňhelová,
Lukáš Janota, Diana Velčická, Jan Brožek**

Česká premiéra 4. a 5. listopadu na Činoherní scéně

Francis Scott Fitzgerald

VELKÝ GATSBY

režie Petr Gazdík